

KALIMA

Het fantastisch maandblad van het fantastische OAK - nr. 1 - 1 oktober 2000

Het fantastisch maandblad van het fantastische OAK - nr. 1 - 1 oktober 2001

Editoriaaltje

Rechtstreeks vanuit den Afrique.... schrijft voor u heel kwiek.... Tine K een EDITORIAALTJE!!!

De eerste Kalima van het academiejaar 2001 – 2002. Zijn wil geschiede. Het moet gezegd, het was volledig de verdienste van ene zekere, Vanessa B genaamd. Vanessa B heeft gezwoegd, terwijl haar compagnon zich met haar luie, maar vooral pijnlijke (mobiletjespijn om specifiek te zijn) (*Tine K bedoelt de pijn aan haar achterwerk door lang op een scootertje te zitten, nvdr.*) kont in Burkina Faso bevond.

Veldwerk heet zoiets. Ze was er zich schromelijk van bewust en besloot dan toch een gaatje te zoeken om Vanessa B yahoo-gewijs van een editoriaaltje te voorzien. Volledig bestoft, lekker bruin en krabbend aan die verdomde muggenbeten betrad ze een e-mail-café en zette zich schrap. Haar avonturen zou ze sparen voor één van de volgende edities.

En ze bedacht zich dat het een mooi OAK-jaar ging worden. Hét OAK, of dé Oosterse Afrikaanse Kring is enthousiaster dan ooit. Vele activiteiten liggen in het verschiep, en wij hopen enkel op jullie al even enthousiaste, of een beetje minder mag ook, opkomst.

Het editoriaaltje zat er bijna op en zo ook de compagnon haar gespaarde centjes. Dus tot binnenkort en euh... Leve het OAK en deze keer vooral, leve Vanessa B.

Tine.

Nadat de alom de hemel in geprezen Vanessa B Tine K's editoriaaltje Kalima-klaar had gemaakt, en zich behoorlijk verward voelde door al deze plotse lofuitingen, of noem het geslijm, kwam het in haar op dat Tine K ook wel eens minder onbaatzuchtige motieven zou kunnen hebben... Want dwong zij haar compagnon Vanessa B zo immers niet, zij het op zeer subtiële en slinkse wijze (maar dat zijn we gewend van haar, de leperd), haar op dezelfde manier te bewieroken als het volgende maand Vanessa B's beurt is om vanuit den Afrique een editoriaaltje te sturen terwijl Tine K moederziel alleen voor de zware taak staat deze Kalima te produceren? Wat er ook van zij, Vanessa B dacht er het hare van was nu nóg meer op haar hoede voor de lepe Tine K. Bij deze is iedereen die de onvoorstelbare moeite neemt dit te lezen ook gewaarschuwd: "Behold! Tine K will do a new thing!"

Inhoud

<i>De preses spreekt</i>	3
<i>De zeven à achtkoppige draak</i>	4
<i>Inschrijvingen boekenverkoop</i>	8
<i>FK-nieuwsbrief</i>	9
<i>OAKTiviteiten</i>	10
<i>Poëzie uit Verre Vreemde Landen</i>	11
<i>Verhalen uit Verre Vreemde Landen</i>	12
<i>Wist je dat...</i>	15
<i>Cultuuragenda</i>	16
<i>En nu serieus</i>	18
<i>Om te kleuren</i>	19
<i>Koken met Alida</i>	20
<i>Clublied</i>	21
<i>Colofon</i>	22

De preses spreekt

Haaaallo,

Ik ben Claire en ben dit jaar preses van het OAK. Het OAK is de studentenkring 'voor' en 'door' studenten die Oosterse en Afrikaanse Talen en Culturen studeren en studenten van de richting Vergelijkende Cultuurwetenschappen. Zowel op het gebied van studie als ontspanning staan wij jullie met raad en daad bij.

Wat betreft het studie gedeelte organiseren wij ieder academiejaar een **boekenverkoop** waarbij jullie boeken tot ongeveer **20% goedkoper** kunnen aanschaffen. Doorheen het jaar bezorgen wij jullie **ook studentencursussen, boekbesprekingen, ...** we proberen het jullie gewoon gemakkelijker te maken.

Maar omdat iedereen soms nood heeft aan wat ontspanning organiseren wij ook **fantastische activiteiten** gaande van een peter- en meteravond tot een galabal, van een sportactiviteit tot een leuke muziekkavond. Maar de jaarlijkse hoogvlieger is onze reis naar... (nu nog onbekende bestemming) voor super weinig geld!

OAK staat voor zowel Oosterse als Afrikaanse kring; zodoende organiseren wij activiteiten voor jullie beide. Mochten jullie zelf een idee hebben, laat het ons weten, en in de mate van het mogelijke steken wij de handen uit de mouwen om deze activiteiten op poten te zetten.

Bij eventuele vragen, problemen,... kunnen jullie ons altijd vinden in het **OAK-hoekje** in de kelder van den Blandijn of via het volgende e-mail adres: OAK@student.rug.ac.be.

In de hoop jullie spoedig te zien,

Weustenraad Claire,
OAK preses 2001 – 2002

De zeven à acht koppige draak

En taratataaaaaa!!! Hier zijn we dan: het OAKpresidium 2001 - 2002. Tja, we geven het toe, zeven (of acht, we krijgen er misschien nog eentje bij... jaja, de fantastische uitstraling van het OAK trekt zelfs mensen aan van buiten onze richtingen!) is niet veel, maar dat wordt ruimschoots gecompenseerd door ons enthousiasme en onze team spirit. En guess what! Ook dit jaar is het OAK weer een exclusief vrouwelijke aangelegenheid! Doch, heren, laat u hierdoor vooral niet afschrikken, want de OAK-babes zijn zeker niet ongevoelig voor mannelijk schoon... we zien u maar al te graag komen (in alle vormen en kleuren, hoe exotischer hoe liever – waarom denkt ge dat we anders Oosterse of Afrikaanse hebben gekozen!). Dus aarzel niet en geniet samen met uw vrouwelijke medestudenten met volle teugen van een heel jaar OAK-spirit!

Hier zijn alvast 7 van de 8 koppen:

Preses: Claire Weustenraed

Aloa iedereen,

Hier jullie preses aan het woord. Mijn ouders gaven mij bij de geboorte de naam Claire en dankzij 'mijn goed studeren' zit ik nu in de 1ste lic Oosterse Talen en Culturen (Chinees). Ik ben de "frontvrouw" van het OAK en samen met mijn megamafte "achterban" of moet ik zeggen "voorban", bieden wij jullie dit jaar een fantastisch OAK-jaar aan. Zelf ben ik altijd 'in' voor een gezellig cafeetje of ben ik wel ergens te vinden waar er ambiance is. Mijn levensmotto is daarom ook CARPE DIEM NOCTEMQUE!!! Natuurlijk maak ik nog tijd om te studeren want China is echt 'mijn landje'!!!

Jullie dierbare preses

Weustenraed Claire

Vice-preses: Aagje Eckelmans

Beste kersverse studentjes,

Na twee jaar als quaestor (penningmeesteres) in het presidium gezeten te hebben, was ik wel eens toe aan een kleine verandering. Ik ben dan ook erg tevreden te mogen verkondigen dat ik het volgende academische jaar de functie van vice-preses van de Oosterse Afrikaanse Kring zal mogen vervullen! Om nog iets meer persoonlijke informatie bloot te geven, kan ik jullie ter oren –of liever ter ogen- brengen dat mijn voornaam Aagje is en dat ik normaal gezien reeds een gediplomeerd Afrikanist zou moeten zijn, maar dat ik toch nog een jaartje de tijd neem om werk te maken van mijn thesis zodat die zeker de moeite waard zal zijn wanneer ik ermee klaar ben! Dat beetje vrije tijd dat ik niet in mijn thesis zal stoppen, zal ik echter, samen met de andere leden van ons volledig vrouwelijk presidium, wijden aan het verwennen en helpen van de studenten Afrikanistiek, Oosterse en Vergelijkende Cultuurwetenschappen zodat jullie een zo aangenaam mogelijke tijd te wachten staat.

Groetjes, Aagje

Quaestor: Leen Lesire

salâmu ‘alaykum!!!

Vrij vertaald betekent dit ‘hallo’. Hallo dus, alle oosterse en Afrikaanse specialistjes in spe. Ik ben Leen en ik hoop dit academiejaar mijn licentiaatsdiploma in de Arabistiek te krijgen. Dit laatste jaartje zal ik proberen om me volledig in te zetten voor het OAK omdat ik vind dat ze daar heel veel leuke initiatieven nemen (waar jullie natuurlijk allemaal van mee zullen genieten!). Onze lachgrage praeses heeft mij, als penningmeester, de opdracht gegeven om de overgang van frank naar euro vlot te laten verlopen voor ons vereniginkje. Nu maar hopen dat dat goed afloopt...

Maar ja, wiskunde is nooit mijn sterkste kant geweest en omdat talen mij meer liggen, ben ik er dus ook om alle eerste kandidatuurstudenten Arabisch, Akkadisch en Hebreeuws een beetje op te vangen. Als je vragen hebt, mag je die altijd stellen, ik zal proberen van je zo goed mogelijk te helpen.

Heel veel hobbies heb ik niet: joggen, lezen, muziek luisteren, dromen, films kijken, iets gaan drinken of eten met een paar vrienden of met mijn vriend.

Voilà, dat was ikke, als je nog iets wil weten, moet je het maar vragen, tot de volgende keer,

Leentje

xxx

Secretaresse: Sofie Van Den Bogaert

Dag allemaal!

Ik ben heel blij dat ik ook dit jaar opnieuw deel mag uitmaken van het presidium van de Oosterse Afrikaanse Kring. Eigenlijk ben ik sinds eind vorig academiejaar afgestudeerd als Afrikaniste, maar toch blijf ik dit jaar rondhangen in de gangen van de kelder, omdat ik in de mogelijkheid ben gesteld om oefeningen Swahili te geven, dus een aantal van de Afrikanisten zal mij ook van een andere kant leren kennen. Verder ben ik een lachebek en hou ik van een goede frisse Palm en zeker tegen jenever zeg ik geen nee, kortom ik ben een levensgenieter van formaat.

Uw Seretaris, Sofie Van den Bogaert ;-)

PR: Marjan Coussens

Hier spreekt jullie PR voor dit jaar rechtstreeks uit den Afrique! Ik ben Marjan Coussens en zit nu in de 2de lic Afrikaanse Talen en Culturen. Ik zal pas tegen november lijfelijk aanwezig zijn wegens thesis en veldwerkperikelen in Ouagadougou, Burkina Faso. Voor alle vragen en probleempjes is er dit jaar maar één persoonsje, ikke! Aarzel dus niet me te contacteren, ik zal er zijn.

Tot dan! Marjan

Kalima-redactrices en Brood en Spelen: Tine Kuylen en Vanessa Broux

Hello effriebottie,

Ik heet Vanessa en ik kom uit Elen, een onooglijk boerengat in 'de' Limburg, dus het zal bij mij allemaal wat traaaager gaan, maar ik kom er wel, hoor! Sinds 4 jaar zit ik nu in Gent op kot en daar ben ik, van mijn niet-Limburgse landgenoten, onder andere te weten gekomen dat ge ook kunt zitten in een stacaravan, dat ge niet bang hoeft te zijn van tuinslangen want dat die niet giftig zijn en dat ge geen brood in de WC hoeft te gooien want dat de WC-eend dat toch niet lust. Allez, bij deze ben ik weer van een aantal prangende vragen verlost. Voor de rest heb ik me in deze wonderschone stad ook verdiept in de Afrikanistiek. Van 18 september tot 19 november zal ik mij, ter afsluiting van deze studie, wagen aan een odyssee op het Afrikaanse continent, meerbepaald in Tsjaad, en daar ga ik dan mijn thesiske (hopelijk en eindelijk) over schrijven. Och, ene mens moet toch ergens over kunnen zagen. Voor jullie betekent dit concreet dat ik pas eind november volledig ter uwer beschikking ben, maar ik beloof dat ik zal proberen me zo goed mogelijk van mijn taakjes te kwijten teneinde al uw OAK-wensen in vervulling te doen gaan!

Allez, houd u goed en tot binnenkort, Vanes

Oosterse Afrikaanse Kring

Dag dag!

Tot u spreekt één van de twee kalima- en brood en spelen -wezentjes. Wat dat inhoudt, kun je met dit boekje al voor een deel achterhalen, wat het andere aspect betreft, zul je nog even moeten afwachten. Maar wees gerust, u hoort nog meermaals van ons, op de meest verwachte en onverwachte momenten, wie weet (quiz, peter- en meteravond, sinterklaasnachtspel,...). Ikzelf, Tine, zit in mijn allerlaatste jaar Afrikanistiek, ook wel thesisjaar genoemd en heb nu een tweejaardurende OAK-carrière. In ieder geval, we zullen er het beste van pogen te maken en hopen op een geslaagd jaar voor ieder.

Tine

Geniet van een portie lekkere muziek.
Kom alles te weten over uw studentenvereniging en uw studentenstad.
Sleep elke avond (ma-vrij) massa's prijzen (CD's, DVD's, vrijskaarten, ...)
in de wacht tijdens het programma 'Tournée Générale'.

ZET URGENT OP 107.7 FM VANAF ZEVEN

Op <http://urgent.rug.ac.be> kunt u terecht voor de studentenactiviteitenkalender en Urgent TV

Oosterse Afrikaanse Kring

INSCHRIJVINGEN BOEKENVERKOOP

Donderdag 4 oktober 2001 van 13.00u
tot 17.00u in de kelder van de Blandijn

&

Maandag 8 oktober 2001 van 13.00u tot
17.00u in de kelder van de Blandijn

Kortingen gaande van 5% tot 30% !!!

Gelieve je lidkaart en een voorschot van
1000,- mee te brengen

UNIVERSITEIT GENT

Faculteitenkonvent - Gent

St-Pietersnieuwstraat 45 - 9000 Gent - tel 09/264.70.93 - fax 09/264.35.70
E-mail : fk@student.rug.ac.be - Homepage: <http://student.rug.ac.be/FK>

Gent, 30 augustus 2001.

Beste student,

Onlangs heb je een lidkaart gekocht van uw faculteitskring. Deze is aangesloten bij het Faculteitenkonvent, afgekort als F.K. Dit betekent dat je meteen twee vliegen in één klap hebt geslagen, want je bent nu zowel lid van de faculteitskring van je studierichting als van het Faculteitenkonvent, de overkoepeling van alle faculteitskringen (27 in totaal). Vorig academiejaar waren maar liefst 12000 universiteitsstudenten (dus bijna 1 op 2) lid van het FK, wat van haar veruit de grootste studentenvereniging in het Gentse maakt.

Het FK zelf organiseert niet elke week een activiteit. Dit is tenslotte de taak van de faculteitskringen, die je ongetwijfeld al een overvol programma zullen voorschotelen. Wel organiseert het Fk ieder jaar de FK-fuif, als het ware dé fuif van alle faculteitskringen en dus een ideale gelegenheid om ook eens kennis te maken met FK-leden van andere faculteitskringen. Pientere geesten hebben op hun FK-kaart al gemerkt dat zij op woensdag 12 december in de Voorruit gratis binnenkomen. Voorts gaan we allemaal samen naar de Night of the Proms (dit jaar op 8 november).

Om de werking van het Fk in goede banen te leiden hebben we twee bestuursorganen: de Algemene Vergadering (AV) en het Dagelijks Bestuur (het DB: FK-Centraal genoemd). De AV bestaat uit de afgevaardigden van de faculteitskringen (meestal de praeses) en vergadert maandelijks over subsidieverdelingen, interfacultaire activiteiten en andere zaken die niet per faculteit kunnen worden geregeld. De AV verkiest in haar midden een voorzitter, die samen met nog enkele andere bestuursleden het Dagelijks Bestuur, FK-Centraal, vormt.

Het FK is "in levende lijve" te bereiken in Studentenhuis De Brug (Sint-Pietersnieuwstraat: bij binnenkomen rechts door glazen deur, trappen op, tweede verdieping, aan het einde uiterst rechts), of telefonisch op het nummer 09/264.70.93. Als je een probleem hebt dat niet onmiddellijk valt op te lossen met de mensen van je faculteitskring, spring dan gerust eens binnen. De meer geavanceerde leden kunnen ook terecht op internet (<http://www.student.rug.ac.be/fk>) of kunnen een bericht achterlaten op ons emailadres (fk@student.rug.ac.be).

Een leuk jaar toegewenst, en tot op één van de activiteiten van je kring of van het FK!

*Nele Vanslebrouck
FK-voorzitter 2001-2002.*

Oosterse Afrikaanse Kring

OAKtivitieskalender

Voor info over alle niet-te-missende activiteiten die wij, hét OAK, speciaal voor jullie in elkaar boksen, moet je HIER zijn! Ook delen wij van tijd tot tijd flyerjes uit waar alles nog eens netjes op staat, en als je het dan nog niet weet, kijk je maar op één van onze prachtige felgele affiches. Voor sommige activiteiten moet je inschrijven. Dit kun je doen bij ons in het OAK-hoekje in de kelder van de Blandijn tijdens de permanenties. Wanneer de permanenties zullen zijn, laten we zeker op tijd weten. Moest je niet kunnen komen, kun je ons altijd mailen op ons adres: oak@student.rug.ac.be. Okee dan, komt ie:

3 oktober	opendeurdag in het GUSB
4 en 8 oktober	inschrijving boekenverkoop telkens van 13.00u tot 16.00u in de kelder van de Blandijn
10 oktober	uitstapje naar de Sterre om ons allemaal een e-mailadres van de RUG aan te schaffen ☺
17 oktober	peter- en meteravond in de Irish Pub om 20.00u
24 oktober	12-urenloop rond de Kunstlaan
7 november	O & A 'surprise' (onder voorbehoud!!!)
21 november	OAKantus (onder voorbehoud!!!)
6 december	Sinterklaasnachtspel
18 december	'Blue Sky Police' in den Bataclan; 'OAK goes ... join the club' (onder voorbehoud!!!)
19 december	massacantus
20 december	winternacht
? december	schaatsen

Waarschijnlijk zullen er nog wel meer activiteiten komen, maar hey! het is vakantie en/of tweede zit voor iedereen... ach, geen zorgen, we laten het je op tijd weten, OK?

Poëzie uit Verre Vreemde Landen

In onze reeks Poëzie uit Verre Vreemde landen volgt nu een Arabisch pareltje. Ziehier hoe ene zekere Mandjoun zijn geliefde aanriep, in het Arabië van de 8ste eeuw (de Klassieke Periode, volgens kenners). Aah, ziet u het ook al voor u? Een ontzagwekkende sterrenhemel boven een woest, koud en ongenadig woestijnlandchap... een tentenkamp, (stinkende) kamelen, Laat u meevoeren op de golven van de romantiek:

Al ben ik sluimerloos ik veins te slapen
Opdat een droomgestalte van jou mijn droomgestalte vindt
En ik sluip tussen de tenten weg om heimelijk
En alleen mijn ziel over jou te vertellen.
Geduld? Er is slechts één nacht voorbij-
Zacht, mijn liefde, totdat nachten vervliegen.
Ik zie tijd en dagen vervliegen en tot een einde komen,
Maar jouw liefde groeit ononderbroken.

وإني لأستعشي ومابى نَعْسَة
لَعَسَلْ خيالاً منك يَلْقَى خيالِيا
وأخْرُج من بين البيوت لَعَلَّي
أحدتْ عنك النفس في السرخالِيا
أصْبِرًا ولَمَّا تَمَض لي غيرُ لَيْلَة
رَوَيْدُ الهوى حَتَّى يَغِبَّ لِيالِيا
أرى الدهر والأيام تَقْنِي وتَقْضِي
وحُبُّك ما يزداد إلا تَمَادِيا

Ah... l'amour!

uit: *Schoon in elk oog is wat het bemint. De mooiste klassieke Arabische liefdesgedichten.*
2000, Amsterdam, Bert Bakker

Verhalen uit Verre Vreemde Landen

deel 1

In deze gloednieuwe rubriek is Colombia het eerste Verre Vreemde Land dat we aandoen. Ja, stoutmoedig en open minded als we zijn, begeven we ons nu reeds buiten onze Oosters Afrikaanse grenzen... *to boldly go where no one has gone before*, weet je wel. We wenden ons deze maand namelijk tot de wereldberoemde schrijver en Nobelprijswinnaar Gabriel García Márquez. Velen kennen hem ongetwijfeld van veelbelovend klinkende titels als *Liefde in tijden van cholera* en *100 jaar eenzaamheid*. Minder bekend in de oren klinkt u waarschijnlijk *De uitvaart van Mamá Grande*, Márquez' satire op de Zuid-Amerikaanse matriarchale maatschappij. Aangezien mannen hierin meestal geportretteerd worden als zwakkelingen en fantasten, terwijl vrouwen eerder sterke karakters hebben, vonden wij, de OAK-babes, deze verhalenbundel bij uitstek geschikt om op te nemen in ons Blad Der Bladen, de Kalima. We kozen meerbepaald voor *Zomaar een dag*. Bizarre humor, absurditeit, werkelijk-gemaakte onwerkelijkheid, vreemde plot, enfin, alle Márquez-elementen zijn aanwezig en blablabla, gene zever, hier gaan we dan :

“De maandag begon zoel en droog. Aurelio Escovar, niet bevoegd tandarts, die altijd vroeg opstond, opende zijn spreekkamer om zes uur. Hij pakte uit de glazen kast een kunstgebit dat nog in de gipsen vorm zat en legde een handvol instrumenten op tafel, die hij van groot naar klein rangschikte, als in een etalage. Hij had een gestreept overhemd aan zonder boord dat vanboven met een gouden knoop gesloten was en een broek die werd opgehouden met plastieken bretels. Het was een stramme, magere man en de blik in zijn ogen paste zelden in de situatie van het ogenblik, zoals dove mensen dat wel hebben.

Toen hij alles had uitgesteld op de tafel, trok hij de boor naar de behandelstoel en ging het kunstgebit zitten polijsten. Het leek of hij met zijn gedachten niet bij zijn werk was, maar hij ging gestaag door en hield de pedaal steeds in beweging, zelfs als hij de boor niet gebruikte. Na achten pauzeerde hij even om door het raam naar de lucht te kijken en hij zag twee stinkgieren die dromerig op de dakrand van het huis van de burens in de zon zaten te drogen. Hij ging met de gedachte dat het voor het eten wel weer zou gaan regenen, terug naar zijn werk. De schelle stem van zijn elfjarig zoontje haalde hem uit zijn gepeins.

‘Papa!’

‘Wat is er?’

‘De burgemeester vraagt of je een kies bij hem wil trekken.’

‘Zeg maar dat ik er niet ben.’

Hij was nu een gouden tand aan het polijsten. Hij hield hem op armslengte afstand en bekeek hem met half dichtgeknepen ogen. Vanuit het wachtkamertje schreeuwde zijn zoontje weer: ‘Hij zegt dat je er wél bent, hij kan je horen.’

De tandarts bleef de tand bekijken. Pas toen hij hem op de tafel had gelegd bij de dingen die al klaar waren, zei hij: 'Des te beter.'

Hij zette de boor weer in werking. Uit een kartonnen doosje waarin hij het werk bewaarde dat nog gedaan moest worden, haalde hij een brug die uit meerdere stukken bestond en begon het goud te polijsten.

'Papa!'

'Wat?'

Zijn gezicht had nog steeds dezelfde uitdrukking.

'Hij zegt dat hij je overhoop zal schieten als je zijn kies niet trekt.'

Zonder zich te haasten haalde hij met een rustige beweging zijn voet van het pedaal, duwde de boor van de stoel weg en trok de onderste la van de tafel helemaal open. Daar lag de revolver.

'Best,' zei hij. 'Dat moet hij dan maar komen doen.'

Hij draaide de stoel zo ver om dat hij recht tegenover de deur kwam te zitten en liet zijn hand op de rand van de la rusten. De burgemeester verscheen in de deuropening. Zijn linkerwang was geschoren, maar op de andere die pijnlijk gezwollen was, stond een baard van vijf dagen. De tandarts lag in zijn doffe ogen de wanhoop van vele slapeloze nachten. Hij schoof de la met zijn vingertoppen dicht en zei zachtjes: 'Gaat u zitten.'

'Goedemorgen,' zei de burgemeester.

'Morgen,' zei de tandarts.

Terwijl de instrumenten stonden uit te koken, leunde de burgemeester met zijn achterhoofd tegen de hoofdsteen van de stoel en voelde zich al wat beter. Een ijskoude angstgeur ging van hem uit. Het was een armoedig vertrek: een oude houten stoel, een trapboor en een glazen kast met porseleinen potjes. Tegenover de stoel was een raam met een stuk stof ervoor gespannen, tot op schouderhoogte. Toen hij merkte dat de tandarts naderbij kwam zette de burgemeester zich schrap en deed zijn mond open.

Aurelio Escovar draaide het hoofd van zijn patiënt naar het licht. Nadat hij de pijnlijke kies had bekeken, deed hij met een lichte druk van zijn vingers de mond weer dicht.

'Het mot zonder verdoving,' zei hij.

'Waarom?'

'Omdat er een abces zit.'

De burgemeester keek hem recht in de ogen.

'Vooruit dan maar,' zei hij en probeerde te glimlachen.

De tandarts reageerde er niet op. Hij zette de pan met de uitgekookte instrumenten op de tafel en haalde ze met een koude tang uit het water, nog steeds zonder zich te haasten. Daarna trok hij met de punt van zijn schoen de spuwbak dichterbij en ging zijn handen wassen in de waskom. Hij deed dit alles zonder naar de burgemeester te kijken. Maar deze volgde hem voortdurend met zijn ogen.

Het was de verstandskies in de onderkaak. De tandarts ging wijdbeens staan en klemde de hete tang om de kies. De burgemeester greep zich beet aan de leuning van de stoel, zette zich schrap en voelde een ijzige leegte in zijn buik, maar er kwam geen geluid over zijn lippen. De tandarts bewoog alleen zijn pols. Zonder wrok, eerder

teder, met een bittere ondertoon in zijn stem, zei hij: 'Hiermee boet je voor twintig doden, luitenant!'

De burgemeester voelde het kraken in zijn kaak en de tranen sprongen hem in de ogen. Maar hij slaakte pas een zucht toen hij de kies eruit voelde komen. Toen zag hij hem door zijn tranen heen. Het leek hem dat die kies niets met zijn pijn te maken had en hij kon niet begrijpen dat die hem de afgelopen vijf nachten zó had gekweld.

Over de spuwbak hangend, bezweet en hijgend, knoopte hij zijn uniformjasje open en tastte naar zijn zakdoek in zijn broekzak. De tandarts gaf hem een schone doek.

'Veeg uw tranen maar af,' zei hij.

De burgemeester deed het. Hij zat te beven. Terwijl de tandarts zijn handen stond te wassen, zag hij boven zich het beschadigde plafond en een stoffig spinnenweb met spinneneitjes en dode insecten. De tandarts liep terug naar de stoel en droogde onderwijl zijn handen af.

'U moet maar naar bed gaan,' zei hij, 'en flink spoelen met zout water.'

De burgemeester stond op, bracht onverschillig de militaire groet en liep met houterige stappen naar de deur, zonder zijn uniformjasje weer dicht te knopen.

'U stuurt de rekening wel.'

'Aan u of aan de gemeente?'

De burgemeester keek hem niet aan. Hij deed de deur dicht en zei toen door het gaas: 'Dat is toch één pot nat.'"

Zo lieve kijkbuiskindertjes, tot de volgende keer maar weer.

Oosterse Afrikaanse Kring

Wist je dat ...

Alle roddeltjes uit OAK-land!

- ... als je een verschraald kaasluchtje ruikt, Marjan dan waarschijnlijk in de buurt is? Ze heeft namelijk anderhalve maand kaas geproduceerd!
- ... als de kaasgeur vergezeld gaat van een zoetige zweem "Hippie Dream", dat Leen er dan vast bij is?
- ... dit een goed teken is, want dat dit betekent dat haar OAKadeautje (parfum van de Pimkie) ook werkelijk gebruikt wordt (in tegenstelling tot sommige andere OAKadeautjes, die een treuriger lot beschoren zijn)?
- ... Blommaert pas geleden beweerde dat hij iedereen die niet vlijtig is, met de chicotte en de krawats aanpakt?
- ... wij, ervaren Blommaert-studenten, jullie aanraden dit toch maar niet al te letterlijk te nemen?
- ... dat Aagje meer aanbidders heeft dan tenen?
- ... Aagje gelukkig maar 10 tenen heeft?
- ... -nu we er toch over bezig zijn- Tine de langste tenen heeft van heel 't OAK?
- ... dat ze dit ook van haar wimpers vond, en ze, om dit nog te accentueren, bewerkte met de wimperkrultang?
- ... ze hierin echter zo fanatiek was, dat haar wimpers het op een keer begaven en dat ze er toen helemaal géén meer had?
- ... ook Vanessa erg modebewust is, en ze dus haar haar professioneel (enfin, tis te zeggen, door haar leden van de chiro) onder handen liet nemen met fluoroze plakkaatverf?
- ... ze dus nu voor de rest van haar dagen een roze schijntje heeft?
- ... zij hiermee dus heeft bewezen dat ge u, in plaats van uw geld te verspillen aan dure haarverf, nog beter een doodgewone bus plakkaatverf kunt aanschaffen?
- ... de stadslegende die de ronde deed over het Afrika-museum in Tervuren dan toch waar is? De nieuwe directeur heeft namelijk bevestigd dat er zich in de duistere kerkers van het museum inderdaad gemummificeerde Afrikanen bevinden. Voorwaar, ik zeg u, die Leopold-typ was echt niet zuiver op de graat!
- ... Christine (kunstwetenschappen) misschien onze nieuwe feestpreses wordt? Nee? Wij tot voor kort ook niet!
- ... ze evenwel van harte welkom is?
- ... tegen de tijd dat jullie dit te lezen krijgen, de helft van jullie presidium in het buitenland zit?
- ... gelukkig wel iedereen van plan is nog terug te keren, en wel in de nabije toekomst?
- ... Sofie fan is van de Tour de France, en maar om één reden: de wielrennerspoepkes?
- ... ze het dan ook betreurt dat er geen Afrikaanse deelnemers waren in de Tour?
- ... we, nu we er zo eens over nadenken, geloven dat Sofie fan is van alles waaraan mannenpoepkes te pas komen?

- ... ze dan wel pech heeft dat er geen jongens in het OAK zitten?
 ... we van geluk mogen spreken dat we dit jaar nog een preses hebben? Ze vond het immers zo tof in China, dat ze eigenlijk heel graag daar wilde blijven!
 ... we blij zijn dat ze toch nog is teruggekomen (ongetwijfeld omdat ze haar lieve OAK niet kon missen – al zeggen we het zelf!), want dat we niet zouden weten wat we zonder haar moesten doen?
 ... wist je dat wij ook een cultuuragenda hebben en die ziet er als volg uit...

CULTUURAGENDA

4 oktober	Dans/muziek: Sidi Larbi Cherkaoui/
Les ballets C. De la B. 20.00u, Vooruit
4 oktober	Muziek: N'Faly Kouyate (Guinea)
22.00u, AB Brussel
9 oktober	Filmfestival: Daresalam (Burkina Faso)
14.30u, zaal Studio Skoop 2
9 oktober	Filmfestival: Betelnut Beauty (Taiwan)
20.30u, zaal Studio Skoop 2
11 oktober	Filmfestival: Departure (Japan)
17.00u, Studio Skoop 2
13 oktober	Filmfestival: Choori (Iran), 17.00u
Studio Skoop 1
15 oktober	Filmfestival: Love/Juice (Japan)
14.30u, Studio Skoop 2
17 oktober	Muziek: Rabih Abou-Khalil (Libanon)
20.00 AB Brussel (jazzachtig!!!)
25 oktober	Wereldse Stemmen: Agadir Gnawa
(Marokko) 20.00u, Domzaal, Vooruit

En nu seriers

De geschiedenis slaat genadeloos toe! Zo ook in Japan. Lees hier wat een ooggetuige zag op 9 augustus 1945 in Nagasaki.

'Eerst werd de bevolking van Nagasaki overweldigd door een buitengewone en bulderende explosie. Daarna zagen ze een extreem heldere flits. Sommigen meldden dat het aardoppervlak een schitterend karmozijnen kleur aannam. Ze noemden de flits 'pikari'; hij trof inderdaad het oog als een donderslag uit heldere hemel. Naar het schijnt spreidde het flitslicht zich over de hele hemel uit; het werd gezien door zowel degenen die met het gezicht naar het centrum van de explosie stonden, als door diegenen die in de tegenovergestelde richting keken. Degenen die zich dicht bij het hypocentrum bevonden, voelden de hitte onmiddellijk. Daarna volgde een hevige wind, als van een orkaan.

Binnen een oogwenk was op de grond bijna alles verbrijzeld. De aarde was naakt! Alle houten gebouwen binnen een mijl van de explosie waren vernietigd. Betonnen gebouwen waren met de grond gelijk gemaakt; fabrieksgebouwen waren verpulverd. Grafzerken waren ondersteboven gekeerd. Bladeren waren weggeblazen en alle bomen, groot en klein, tegen de grond geslagen. Alle levende wezens die zich niet in een gebouw bevonden, van mensen en dieren tot insecten, waren onmiddellijk dood; wie zich binnen in een gebouw bevond, werd levend begraven. In één brullend geluid vond deze enorme verandering in het Uragami-gebied plaats- binnen één seconde.

Overal braken branden uit. Omdat er geen overlevenden waren om het vuur te bestrijden, verspreidde het zich onmiddellijk en werd het een zee van vlammen. Alle mensen in de omgeving, dood of levend, waren binnen de kortste keren verbrand. Degenen die het overleefden, moesten door de sterke straling totaal vergiftigd zijn; ze verloren hun kracht en energie en hun vechtlust keerde niet terug. Hun bewegingen waren uiterst traag. Wat een vreselijk gezicht – een massa mensen die tegen de heuvel opkroop om aan het vuur te ontsnappen. Wanhopig kropen ze voort, sommigen hielpen gewonde mensen, anderen hielpen stervende vrienden, kinderen droegen hun dode ouders mee, en ouders hielden de lichamen van hun dode kinderen omklemd. Allen waren naakt, hun huid was gescheurd en met bloed besmeurd.

Steeds weer keken ze om naar de vlammen, die hen achtervolgden; ze waren op zoek naar een veilige plek en naar vrienden die hun de helpende hand konden reiken. De een na de ander beklommen ze huilend, grommend of hijgend de heuvel, en het enige wat gebeurde, was dat ze onderweg bezweken. Het was hartverscheurend om op sommige plekken de kreten te horen van degenen die in de brandende gebouwen vergeefs om hulp riepen. De doden en de gewonden op de grond bedekten de wegen die naar de heuvel en het dal leidden.

Onmiddellijk nadat de bom was gevallen, weldt uit het hypocentrum een enorme dikke gaswolk op, die het hele gebied overdekte. Degenen die vanaf een afstand getuige waren van het ontstaan van de gasachtige wolk, zagen erin een groot aantal

vonken, die leken op elektrische lampen. De wolk steeg langzaam op en bleef tot in de nacht aan de hemel hangen.

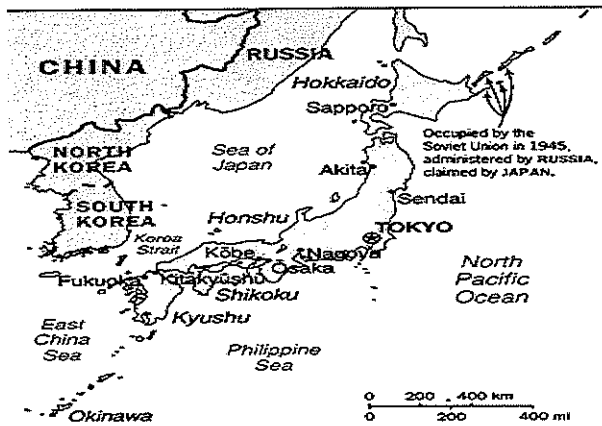
Twee uur nadat de bom was gevallen, bereikte het vuur zijn hoogtepunt. De plaatselijke wind veranderde een aantal malen van richting. De hemel was nog helder, maar rond één uur in de middag vielen er gedurende korte tijd grote zwarte regendruppels naar beneden uit de gasachtige wolk. Vijandelijke vliegtuigen bleven verkenningsvluchten uitvoeren. Geleidelijk aan werden de vlammen minder, maar het vuur bleef de hele nacht branden, terwijl het zich over de grond verspreidde.

Het werd avond. Een koele nieuwe maan stond laag boven de berg Inasa. De gasachtige wolk hing nog steeds hoog in de lucht, van onderaf geheimzinnig belicht door het vuur, dat een gloed van doodstrijd over de stad verspreidde. De wind begon in kracht af te nemen. Toen klonk vanuit het dal in koor een plechtig marslied, en van achter het grasland werd een hymne hoorbaar. Samen brachten deze klanken vrede in de zielen van degenen die stervende waren. Intussen riepen de slachtoffers op de heuvel als met één stem: "Breng een brancard!" De slachtoffers dichterbij riepen: "Water! Water!" In de openlucht, waar de vijandelijke toestellen onheilspellend laag overvlogen, brachten de overlevenden zijn aan zij met de doden de nacht door.'

uit: Mak en Stipriaan, *Ooggetuigen van de wereldgeschiedenis*
1999, Amsterdam, Prometheus

Nu vraag ik me af, wat dacht en voelde degene die bevel gaf tot het werpen van de bom de rest van zijn leven? Waarover maakte hij zich nog druk, wat waren zijn hobbies, lustte hij nog sushi?

En wat voelde de gehoorzame piloot, die het vonnis tot uitvoer bracht? Misschien wel triomf, of misschien het gevoel dat je hebt als je de vliegenmepper hanteert.

Om te Kleuren

Koken met Alida

Recepten uit de oude doos

Thaise noedelsla met gefrituurde inktvis

Ingrediënten: 100 gr. noedels - 4 el vissaus (uit het Aziatische winkeltje om de hoek)
- het sap van 1 citroen - 1 el suiker - 1 tl gember - knoflook - Spaans pepertje - 1
komkommer - 4 tomaten - 4 uitjes - bosje koriander - 400 gr. verse inktvis in ringen
- bloem

werkwijze:

Maak de noedels klaar. Spoel ze onder koud water en snij ze in stukken. Maak een vinaigrette van de vissaus, het citroensap, de suiker, de gember, de knoflook en het pepertje. Meng een deel ervan onder de noedels. Snij de komkommer, de tomaten en de uitjes in reepjes en voeg ze toe. Was en droog de inktvissen, rol ze in de bloem en frituur ze even. Leg de inktvis op de noedels en overgiet met de rest van de vinaigrette.

Calafon

Deze Kalima kwam tot stand met medewerking van:

Claire Weustenraed
Aagje Eckelmans
Sofie Van Den Bogaert
Leen Lesire
Marjan Coussens

Eindredactie: Tine Kuylen en Vanessa Broux

